

Điều bí mật

Mỗi lần định bụng thổ lộ với chàng, bên tai nàng lại văng vẳng lời mẹ dặn: đừng bao giờ tiết lộ điều bí mật với ai, con gái nhé! Đừng bao giờ!

“Kể cả... anh ấy sao mẹ?”

Mẹ gật đầu, dứt khoát.

Nhưng nàng yêu chàng. Vì yêu, nàng không muốn giấu tình yêu còn tồn tại vết ngăn - dù rằng nhỏ nhất.

Rồi đây khi cả hai thành vợ thành chồng, mọi chuyện biết sẽ ra sao?

Tổ tiên chúng ta đến từ trên kia, cháu ạ...

Ngày bé, nàng thường cùng ông ngoại ngồi ngắm bầu trời đêm. Mắt ông mờ lung, chỉ tay về phía ngôi sao xa xăm nào đó trên bầu trời thăm thẳm trong khi nàng tròn xoe mắt lắng nghe từng lời trôi tuột vào tai.

Họ đã ở đây trước cả khi có dấu chân đầu tiên của Con Người...

“Em đang nghĩ gì vậy?”

Nàng giật mình, trở về với thực tại. Chàng và nàng đang ngồi đối diện nhau trong một nhà hàng sang trọng. Những ánh nến vàng lay lắt tỏa ánh sáng lung linh mờ ảo trên bàn. Khung cảnh lãng mạn hết như chuyện cổ tích. Hay là nàng đang mơ?

Nhiều khi nàng thậm chí phải chăng quả thật mình đang mơ. Chàng ngồi đó, chẳng khác nào một bạch mã hoàng tử. Ai cũng bảo chàng và nàng trời sinh một cặp, trai tài gái sắc.

“Không có gì đâu anh...”

Tuổi đời còn rất trẻ, vậy mà chàng đã ra dáng một doanh nhân thành đạt - giám đốc của hàng loạt công ty bất động sản danh tiếng.

“Em ơi, anh thấy mình thật may mắn!”

Không, nàng mới là người may mắn. Được gặp anh và yêu anh, hoàng tử trong mộng của mọi cô gái trên đời, còn điều gì làm nàng hạnh phúc hơn.

“Hôm nay anh muốn nói với em một điều quan trọng...”

Cảnh vật chung quanh đột nhiên khựng lại. Mọi nàng trở nên khô khốc, đôi bàn tay run rẩy.

Con yêu anh ấy, mẹ ơi...

Mẹ biết chứ... Cũng như khi xưa mẹ yêu bố con, dù ông ấy là một Con Người.

Mẹ đã chọn cách im lặng với bố. Tận đến ngày ông bước sang thế giới bên kia vì bạo bệnh.

“Em sẽ lấy anh chứ?”

Nàng rùng mình lần nữa.

* * *

“Bạn tôi ơi, anh tin có người ngoài hành tinh chứ?”

“Sao lại không. Chúng ta là một điều kỳ diệu của tạo hóa. Tại sao không thể tồn tại điều kỳ diệu thứ hai, thứ ba và hơn nữa?”

Bạn thân chàng vốn là một nhà khảo cổ học. Dù vậy, bạn rất thích nói về người ngoài hành tinh, nhất là những lúc hàn huyên với rượu tây thế này.

“Thế nếu tôi nói rằng người ngoài hành tinh đã đến Trái đất từ lâu lắm rồi. Thậm chí trước cả khi loài người có mặt nữa, anh nghĩ sao?”

Chắc hẳn cả đống người sẽ lập tức cười ồ và kết luận bạn bị điên. Riêng chàng chỉ tủm tỉm.

“Còn nhiều điều bí ẩn khoa học chưa giải thích được mà, đúng không bạn. Chẳng hạn như cách những người Ai Cập cổ đại xây dựng Kim Tự Tháp.... Không có chuyện gì là không thể xảy ra!”

“Ồ đúng thế! Bạn thân mến, bạn quả luôn là bạn chí cốt! Cạn ly nào!”

Rượu và bạn tốt luôn làm tinh thần người ta phấn chấn. Bạn lại tiếp tục thao thao bất tuyệt. Chàng vừa nghe vừa gật gù, rồi rót thêm rượu, cụng ly “cốp, cốp”.

“Tôi làm khảo cổ tôi biết chứ! Rất nhiều di chỉ của người ngoài hành tinh còn tồn tại đến tận ngày nay. Và những vòng tròn bí ẩn trên cánh đồng nữa, xuất hiện liên tục bạn ạ. Hôm qua vừa thêm hai cái...”

“Ừ...uống đi uống đi, tranh thủ trước khi mình lấy vợ nào!”

“Đúng rồi, chúc mừng bạn!”

Bạn cạn sạch một hơi xong đã đỏ mặt tía tai.

“Vớ lại người ngoài hành tinh bề ngoài chẳng khác chúng ta đâu, mình cam đoan luôn đấy. Chỉ là bề ngoài thôi nhé...”

Chàng lại tủm tỉm như thường lệ.

* * *

Ai cũng có cho riêng mình một điều bí mật, phải vậy không?

Ngày mốt đã là đám cưới. Nàng ngồi soi mình rất lâu trước tấm gương lớn nơi bàn trang điểm. Chàng và nàng sắp là của nhau rồi. Khuôn mặt phản chiếu trong gương kia thật đẹp, tiếc là...

“Con gái yêu của mẹ...”

Mẹ đứng sau lưng từ lúc nào, đặt tay lên đôi vai thon gầy của nàng. Nàng biết mẹ sẽ lại nhắc đi nhắc lại những lời đã nhắn nhủ từ lâu. Có lẽ đó đã luôn là truyền thống dành cho những cô gái sắp sửa về nhà chồng. Những cô gái không bình thường.

“Nếu giả sử anh ấy biết, anh ấy sẽ...bỏ con hả mẹ?”

“Tất cả Con Người đều giống như nhau, con yêu.”

“Không đâu mẹ. Anh ấy không như người khác. Anh ấy rất yêu con...”

“Con à. Trong chúng ta biết bao nhiêu người từng mang suy nghĩ như con. Thế rồi, họ phải gánh chịu quá nhiều điều khủng khiếp. Đừng ngây thơ nữa, con gái!”

Nàng lặng im ngắm nhìn gương mặt xinh đẹp kia trong gương. Nói hay không nói? Nói hay không nói?

Tự nàng sẽ phải quyết định thôi.

* * *

Khi hai người bạn thân già rượu, mặt trời cũng lên quá đỉnh đầu. Cả hai đã tâm sự suốt đêm. Nhà khảo cổ trẻ tuổi tài ba luôn gặp khó khăn về tài chính và phương tiện trong các cuộc khai quật. Và chỉ có chàng luôn là người duy nhất sẵn sàng bỏ tiền tài trợ.

“Bạn ơi, mình mang ơn bạn suốt đời!”

“Xá gì, bạn bè không nói chuyện ơn nghĩa ở đây.”

Chàng có kinh doanh cổ vật không? Một ít. Dẫu sao bạn tin chàng say mê lịch sử hơn tất cả mọi vật chất phù phiếm khác trên đời. Vậy nên họ mới là bạn thân. Nhất định thế rồi!

“Lần này chắc chắn mình sẽ tìm ra...”

Bạn lại bắt đầu đề cập đến chúng: những cổ vật chứng minh sự hiện diện của người ngoài hành tinh. Nhiều khi, chàng chỉ muốn thốt lên như đám đồng: bạn ơi, hãy thôi nghĩ tới những chuyện viễn vông đó mà chuyên tâm nghiên cứu lịch sử đi. Óc tưởng tượng phong phú cần thiết thật, nhưng sẽ thích hợp hơn nếu bạn là một nhà văn đi theo thể loại viễn tưởng.

Dù vậy, chàng không có can đảm thẳng thừng phủ định những ý tưởng “điên rồ” của bạn. Lịch sử ẩn chứa quá nhiều bí mật còn chờ người ở thời đại này khám phá.

“Mình về nhé, hẹn gặp lại ngày mai.”

Tiền bạn xong, còn lại chàng trong căn phòng thênh thang sẵn đủ mọi tiện nghi đắt tiền. Đào mắt một lượt trước những vinh hoa đang hiện hữu, đến lúc này chàng mới thử người thờ dài đánh sượt. Khoác tất cả những thứ này lên mình, có nghĩa lý gì? Không! Không là gì cả, rồi cũng sẽ chẳng là gì cả...

May mà còn nàng để chàng thấy đời có chút ý nghĩa.

Ngày mai, chàng và nàng sẽ là của nhau. Ngày mai nữa thôi.

Bất giác, chàng đưa tay lên vàng trán, vuốt dài xuống mặt.

* * *

Đám cưới diễn ra đẹp hơn cả trong mơ. Nào xe hơi, nhà hàng sang trọng. Quan khách nườm nượp, bàn tiệc đề huề. Cô dâu má thắm môi hồng xúng xính trong bộ xoa-rê lộng lẫy. Thêm nhiều ánh nhìn ghen tỵ nữa về phía cặp đôi hoàn hảo là đủ bộ.

Nàng rạng rỡ sánh vai bên chàng. Hạnh phúc là đây chứ có nào đâu xa xôi. Hạnh phúc thực sự. Chàng nắm lấy tay nàng. Nàng đáp lại, xiết chặt hơn.

“Anh yêu em nhiều lắm!”

“Em cũng yêu anh, rất nhiều...”

Đêm xuống, tiệc tàn. Rồi cũng đến phút giây thiêng liêng nhất. Hơi thở đôi uyên ương ngày một gấp gáp. Chàng và nàng là của nhau, bây giờ và mãi mãi. Đang trao nhau yêu thương nồng nàn, đột nhiên nàng bưng tỉnh.

“Khoan đã... anh ơi!”

“Sao vậy em, có chuyện gì?”

“Anh ơi, anh có yêu em không?”

“Có chứ! Yêu rất nhiều!”

“Thật vậy không, dù em có thế nào?”

“Thật!” - Chàng đáp không chút đắn đo suy nghĩ.

Nhưng chỉ sau đó vài giây, chàng bỗng toát mồ hôi lạnh. Tiếng nàng lại thì thào bên tai.

“Em muốn cho anh biết... một bí mật.”

“Đừng!” - Chàng đẩy nàng ra ngay lập tức.

“Anh... anh ơi...”

“Em đừng nói, anh...”

Nàng chết điếng. Chàng hiểu chuyện gì? Chẳng lẽ chàng đã đoán ra...

Không khí im lặng đến đáng sợ. Chàng đang nghĩ gì vậy? Chàng đang nghĩ gì vậy?

Tíc tắc tíc tắc tíc tắc. Tiếng đồng hồ trên tường mỗi lúc rõ mồn một. Anh ơi, nói gì đi - nàng chờ đợi.

“Píng pong! Píng pong! Píng pong...!”

Chuông đồng hồ điểm vang. 12 giờ đêm. Nàng run lên bần bật.

“Anh cũng muốn nói với em một bí mật!”

Giọng chàng đột nhiên lạc hẳn đi. Nàng quơ tay tìm kiếm gương mặt chàng trong bóng tối.

Bàng hoàng, nàng nhận ra gương mặt kia đang dần biến đổi. Không hề khó để biết được. Ôi thôi, nàng đã hiểu ra tất cả.

“Anh không phải là Con Người...”

Chàng đã biến đổi hoàn toàn. Hình thù này, điều bí mật mọi người thi nhau giấu kín này, chàng cũng như họ tất tần tật khuất lấp.... Riêng với nàng thì không thể.

Tiếng nấc của nàng bật lên trong đêm tối, át cả tiếng gõ đồng hồ.

“Em có ghê sợ anh không?”

Chàng đặt tay nàng lên bộ dạng thực của mình. Trong đêm tối những lờm chờm, xù xì, gai góc, quái dị bùng lên rõ rệt lan truyền nhanh với tất cả mọi xúc giác. Nàng lắc đầu quây quây:

“Không bao giờ anh ạ! Không bao giờ!”

Nàng ôm chàng chặt hơn. Và bắt đầu biến đổi.

Ai cũng có riêng cho mình một điều bí mật cơ mà.

Lưu Quang Minh – 8/2010

Lưu Quang Minh

Sinh 18/05/1988 tại TP.HCM

Hiện là sinh viên ngành Đồ họa - Mỹ thuật công nghiệp

Đã có truyện ngắn đăng trên các báo: Văn nghệ, Văn nghệ trẻ, Văn nghệ quân đội, Lao Động, Tiền Phong, Sài Gòn giải phóng, Phụ nữ chủ nhật...

Thành viên bút nhóm thiếu nhi Nhiệt Đới

Giải nhì cuộc thi truyện cực ngắn Web Hội ngộ văn chương với truyện “Già trước tuổi”

Đã in: tập truyện ngắn đầu tay Gia tài tuổi 20 (NXB Văn Học – 3/2010)

Lưu Quang Minh

Đc: 63/14/4 Lê Văn Sỹ f13 q phú nhuận tp hcm. Đt: 0908018518 – 0822110885

Mail: lqmproduction@gmail.com

Link blog: <http://www.facebook.com/luuquangminhwriter>

Nick yahoo: luuquangminhpro

Website: www.luuquangminh.com